

باب جمع است از کتاب روضه مخطوط بعضی صحابه و بطلان بعضی احادیث
لازم می آید یا آنچه مفهومی از کلام امام نود در بیان آن کتاب نظر است
که اینها ساعه العصر پس کلام امام در اینصورت مضطرب است پس خوب
است که با بهام آن ساعت قابل شوم تا جمیع بیان احادیث بود پس حاصل
کرد هرگاه فارغ شد معراج از زمان اوقات اجابت شروع کرد در بیان
احوال اجابت و گفت یعنی امر عارضه و در کتب زائرها غالباً
اجابت دعاست عند الشدائد بالصلاة و مس و سبب الاذان
و الاقامة و بعد ان جعلت من لم ينزل بيديك
او نبتة هس و عند الصفة في سبيل الله و عند
الجماع الحرب بعضهم بعضاً و ذكر في الصلوات المكتوبات
تسبي و في الحج و غير ذلك و در حدیث آمده است
و خواندن پس از آن است و دعاست از جمله اطلاقش بر اول اوقات
و از شهر اذان اعلام ای با کلمات دعاست بر غیر اذان عبارت از کلمات
جعد که در حوزتین فعلیه می نماز الصلوة گفتند و در حدیثی دیگر می آید
گفتن پس جعلتین ثنیه یعنی بعد از فارغ شدن مؤذن از می نماز
الصلوة گفتن و می نماز الصلوة گفتن بوزن الفرب غم گفتن را
فرمودند و عذرا بوزن کذا در بعضی اشعار کلام کشش کردن حرب
بقال الحث الحرب و الثم حرب کارزار مؤمنان است تعال و تعال ستم
خیل گفته است که تصیر حرب حربیت یا ما نزلت کفنه است بجهت آنکه
در اصل مصدر است و مبر و گفته که خوب کاهر نگر می باشد کذا در الصلوات

البار

الحرب استنداد که از الفا موسی بعضهم بعضاً اول حرف است
کذا فعل التی حمت و دوم مفعول است و در حدیثی دیگر است
از حرب بن مضاف مقدار اول الحرب و قبل بعض اول فعل و است
دوم مفعول اول مصدر معروف حاصل است نزد سبب و ضعیف و سبب و ضعیف
گفته که بعضهم فاعل و بعضاً مفعول فعل مخدوم است ای صادق بعضهم بعضاً
و این جمله کاتبان است نسبت باجم انهم مخففه اند که این وجه بکلیت است
عنه و بر بعضی در سکون دوم سبب است . حال آنکه اول از احوال اجابت
دعا در سنن ابوداود و صحیح مسلم است که حکم از حدیث سهل ابن سعد است
نزد شنیدن هر کلمات است گفته است سهل که آن حضرت فرموده است یا
لا رسول اولی اذ قلتم لا اله الا الله و عند السبب انهم
بعضاً حال دوم در سنن ابوداود و در حدیثی دیگر است
و از این در میان با کلمات گفتن است و این شامل است وقتی را که بعد از
اذان و اجابت است و در سنن ترمذی این زیاد است کذا قولنا
یا رسول الله قال سئلوا الله العاقبة فی الذنوب و الاخرة کذا بعض
الشرح حال سبب و صحیح مسلم است که حکم مروی از ابی امامه بعد از فارغ
شدن مؤذن است از گفتن می نماز الصلوة و می نماز الصلوة پس در بار اول
تعلیمی است است سبب ای این که حالت اجابت دعا بعد از فارغ شدن
و جعد است معاً برای کسی که فرموده است است برای کسی که گفتند
که در دعا عذرا بوزن حرب است سبب بوی آنکه سبب اجابت دعا همین لغز و کذا
و من است پس اگر کرب یا شدت است دعا می باشد و کلام او برای مؤمن است یا